

Smučī — koristno prometno sredstvo.

Smučanje je zelo zdrav šport. Gibanje v čistem, sončnem, osvežujočem zraku krepi in ugodno vpliva na vse telo. Posebno pozimi je treba osvežiti telo, kajti poleti, v počitnicah, je vsega zdravega gibanja dovolj, t. j. sončenje, kopanje, turistika, razne igre itd. A človek potrebuje tudi pozimi mnogo sonca, zraka, ki ga duševno in telesno razvedri in okrepi. Gibanje ogreje vse telo. Smučarja ne zebe. Ne sme biti preveč oblečen in varovati se mora prehlada. Fantje, še nekaj: smučanje tudi žeja, a te žeje ne gasite s snegom! Kdor bi jedel sneg, tega bo parkelj vzal. Vlekel ga bo v pekel. Tam pa ne bo mogel smučati, ker ni snega. Kako boš pa hodil iz pekla v šolo, ko je tako daleč?

Zima je velika ovira rednemu pohajanju otrok v šolo. Temu pa odpomorejo smučī. Učenec-smučar bo redno hodil, ne hodil, smučal, dričal se bo v šolo in g. učitelj bo vesel, ker ne bo šolskih zamud.

Ne mislite, da smučajo samo otroci. Ne. Sneg pade za vse. Smučī rabijo drvarji, gozdarji, lovci, vojaki, gospodarji, sploh vsi, ki imajo opravka pozimi v gozdu, na planini. Saj bi brez njih večkrat sploh ne mogli z doma, ker če zapade mnogo snega in pritisne nato južno vreme, potem je še divjačina, ki je vajena zime, velika reva. Ne more nikamor. Takrat bi pa še Ti ujel zajčka, ako bi mu natresel soli na rep!

Seveda brez nevarnosti smučanje tudi ni. Posebno planinci-smučarji, ki radi zahajajo na visoke gore na izlet, morajo biti zelo previdni. Lepa je zima ob lepem sončnem vremenu. Strašna pa je, kadar divjajo snežni viharji, ko brije strupena burja, ko drve v dolino velike množine snega. Le vprašaj ata, ki so bili morebiti med vojno v gorah, kaj so plazovi.

Za razvoj zimske turistike skrbe razna društva, ki zidajo lepe planinske domove, zaznamujejo pota s posebnimi znamenji ali markacijami. Spoštujte vse te naprave, fantje! Ne delajte nikake škode. To vse stane mnogo denarja, včasih tudi življenje. Ako turist ne najde kočē, lahko zmrzne, ker je kak nepridiprav pokončal tablice, oziroma markacije.

Pokažite tujcem svojo srčno izobrazbo z lepim vljudnim vedenjem, pa bodo še prišli v naše kraje in pustili v naših krajih marsikak dinar, saj danes dobro vemo, da je tujski promet velikega gospodarskega pomena.

Velik pomen so imele smučī že davno za raziskovalce, učene može. Veliko zmago so dosegle smučī kot prometno sredstvo l. 1911. Takrat je odšel slavni raziskovalec Amundsen s svojo ekspedicijo na južni tečaj. V treh mesecih so presmučali in prehodili daljavo 3000 km in pri tem so se povzpeli čez 3200 m visoko gorovje. Tudi na Himalaji so uporabljali Angleži smučī ter z njimi dosegli višino 7000 m. To sta dva Triglava in še malo. Malo je danes takih junakov, pač pa mnogo športnikov, ki se udejstvujejo na raznih tekmah. Naporne tekme so le za popolnoma zdrave, dorasle smučarje. Mladina naj goji skoke na malih skakalnicah.

Ali ste bili v Planici, kjer je svetovna skakalnica, vpraša Lojze strica, ki misli, da so skoki špas. Ne, pravi stric. No, potem pa poslušajte, kako smo zadnjič skakali pri nas z Vašim Jožkom. Takole je bilo.

Skakalnico smo naredili,
sneg steptali, močno zbili.
Veste, stric, tak skok ni šala,
Jožek, Ivan sta se bala,

čeprav skakalnica je mala.
Mi ko bolhe smo skakali,
spodaj so gledalci stali,
Jožku so se krohotali.

Tekma. Haló — haló številka tri,
 Jožek se spusti.
 Že na most drvi,
 se lovi,
 skok, p o k , bumf,
 že leži, hihih,
 smejejo se vsi.
 Hahaha,

ta ne zna,
 naj lopato v roke vzame,
 naj popravi grde jame,
 za Planico ta ne bo,
 kako bo skočil metrov sto?
 Tako na tekmi se godi.
 Korajžo, stric. Pa poskusite še Vi!

Da, pri smučanju ni dovolj samo znanje, treba je tudi precej spretnosti in poguma. Posebno zanimiva je tekma v smučskih likih ali slalom. Ta tekma se godi na odprtem pobočju z majhno višinsko razliko. Na kačasto zaviti progi so postavljena vrataca, recimo, v sneg zataknete dve smrekovi vejici v razdalji treh metrov. Tekmovalec mora presmučati v določenem vrstnem redu vsa postavljena vrataca. Kdor to najlepše izvede in kdor doseže najkrajši čas, ta je zmagovalec.

Tek na daljavo je silno naporen. Če že hočete teči nekaj metrov, naj bo proga kratka, brez vzpona, čim bolj položna, predvsem navzdol. Mnogo lepši od tekem so kratki izleti v naravo. Svetlo sonce te boža s toplimi žarki, ko se mehko ziblješ po valovitih demantnih poljanah ob pogledu na stare znance gorske velikane. Da, tak izlet je še mnogo lepši od majniškega!

Sledite Vašemu smučarskemu učitelju pazljivo pri smučkem pouku in, če Vam je dana prilika, naj se priredi v Vašem okraju mladinski smučarski tečaj. Izrabite to ugodnost in udeležite se z vso vnemo strokovnega tečaja. Saj ste bistrih glav. Enkrat, dvakrat vidite plug in kristijanijo, škarje itd., pa boste kmalu obvladali vse like: tudi p i k e. Kjer pa nimate na razpolago smučarskega učitelja, se bo pa že našel kak dober smučar, ki Vas bo naučil bele umetnosti.

Mirko Kunčič:

Pesem revnega dečka.

*Krojaček biti si želim,
 potem bi vedel, kaj:
 sešil prelepo suknjico
 takoj bi si, holaj.*

*Kovaček biti si želim:
 iz zlatih zvezd skoval
 bi krono dragoceno si,
 da lepše nima kralj.*

*Čevljarček biti si želim,
 potem bi storil to:
 naredil bi si čevljičke,
 kot nima jih nikdo.*

*Ko vse končano bi biló —
 kot kraljevič bi zal
 odromal v svet, kraljično si
 za ženko poiskal.*